

עפ"ג (תל אביב) 10179-05-24 - אמנון פדאל נ' מדינת ישראל

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 10179-05-24 - אמנון פדאל נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 10179-05-24

אמנון פדאל

בעצמו וכן ע"י

ב"כ עו"ד זוהר משה מהסנגוריה הציבורית

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו יפו

[30.10.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא שי יניב

כבוד השופט יוסי טופף

כבוד השופטת דנה אמיר

ע"י ב"כ עו"ד ברכה פלוס

פסק דין

1. המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בהטרדה באמצעות מתקן בזק (ריבוי עבירות), לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"). על המערער הושתו שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור העבירה בה הורשע.

2. הרשעתו של המערער הייתה במסגרת שלושה אישומים נפרדים. שניים מהם נדרשו לכך, שהנאשם התקשר ללא הרף למוקד הטלפוני של עיריית רמת גן. לעניין האישום הראשון הורשע המערער בכך שהתקשר 755 פעמים בחודש ינואר 2018 למוקד העירוני, לרבות בשעות הלילה המאוחרות והבוקר המוקדמות, תוך שהוא מקניט את נציגי המוקד בלשון בוטה, ובכלל זה: "אתה בהמה", "יא חתיכת סמרטוט", "חתיכת מטומטמת" ועוד. באישום השני, הנדרש להתקשרויות טלפונית של המערער למוקד העירוני בשנת 2017, הורשע המערער במעשים בעלי גוון דומה. כך, למשל, במהלך חודש אחד בלבד (בין 2.3.2017-5.2.2017) התקשר המערער למוקד 100 פעמים, כאשר מרבית השיחות מתקיימות בשעות הלילה המאוחרות, תוך שהוא פונה לנציגי המוקד בלשון: "יא חתיכת סמרטוט", "אני אוציא לך עין", "אתה תכבד אותי יא חתיכת זבל" ואף ביטויים נוספים, שנמנע מלהעלות על הכתב. הרשעתו באישום השלישי היא לאחר שנקבע שהתקשר אל משרדו של ראש אגף ביטחון ואכיפה בעיריית רמת גן עשרות פעמים, מבלי שביקש שירות ענייני אלא הטיח עלבונות באנשי המשרד.

3. בהכרעת דינו עמד בית משפט השלום על מורכבות ניהול ההליך (המשפט התנהל כאשר המערער מיוצג, אך המערער הוא שחקר את עדי התביעה, ותוך שהמערער מנהל את פרשת ההגנה בעצמו) ועל הניסיון שנעשה להעביר את עניינו של המערער לבית משפט קהילתי. לאחר מכן בחן בית המשפט באורח יסודי את כלל הראיות והכריע בדיון. בגזרו את דינו של המערער, עמד בית משפט השלום על מידת הפגיעה בערך החברתי, נסיבות העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה. חרף הרשעותיו הקודמות של המערער, ובשים לב לעמדתה ההגונה של המדינה, בית משפט השלום הסתפק במאסר הצופה פני עתיד. זאת, על רקע נתוניו האישיים הייחודיים של המערער, גילו ומצבו הבריאותי.
4. הערעור מופנה כלפי "גזר הדין", אך נטען במסגרתו גם כלפי הכרעת הדין ("אני חף מפשע"). בהתאם להחלטת בית המשפט, הסנגוריה הציבורית העמידה סנגור למערער, עו"ד משה זהר. שמענו הבוקר מפי עו"ד זהר, כי לא היה קשר ממשי בין המערער לבין הסניגור. מבלי שנרחיב בפרטי הדברים, נציין כי המורכבות בייצוג המערער עולה מעיון בהכרעת דינו של בית משפט השלום, ואף מוכרת לבית משפט זה (ע"פ 37726-11-20).
5. שמענו היום את טיעונו של המערער, אשר התקשינו ללמוד מהם על השגותיו לגוף העניין על הכרעת הדין וגזר הדין. בידי עו"ד זהר לא היה להוסיף לטיעונו המערער; ואילו המדינה תומכת יתדותיה בהכרעת דינו ובגזר דינו של בית משפט השלום.
6. סעיף 30 לחוק קובע את עבירת ה"הטרדה" כדלהלן:
"המשתמש במיתקן בזק באופן שיש בו כדי לפגוע, להפחיד, להטריד, ליצור חרדה או להרגיז שלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים".
- ברע"פ 10462/03 הראר נ' מדינת ישראל (30.6.2005) נקבע כי בחינת ההטרדה נעשית על-ידי בחינה מצטברת של הפן הצורני (מספר ההתקשרויות) והפן התוכני (תוכן הדברים המושמעים בשיחה):
"התוכן שלוב בצורה, במובן מסוים בחינת תוך וקליפה או חרב ונדן, ששניהם יחד יוצרים את השלם, את ההטרדה בשלמותה". פעמים יהיה התוכן בולט, ואזי תהא חשיבות מועטה יותר למספר הפעמים שבהן נעשית ההטרדה, ופעמים תהא הצורה בולטת, וכמותה תגבר על תוכן שאיננו מטריד ביותר כשלעצמו" (רע"פ 10462/03 הראר נ' מדינת ישראל, פד ס(2) 70, 81-80).
7. עיינו בהכרעת דינו המפורטת של בית משפט השלום ולא מצאנו כל שגגה בקביעותיו, כי היקף השיחות השלוב בתוכן המעליב והמגדף, קיים את היסוד העובדתי לעבירה; וכי מתוכן דברי המערער בשיחותיו, מהודעותיו במשטרה ומעדותו בבית המשפט נלמדת התקיימות היסוד הנפשי לעבירה. אשר למידת העונש, עמדנו על כך, שבית משפט השלום נתן את דעתו להיבטים המקלים, ובכלל זה גילו של המערער (81) ונתוניו האישיים הראויים להתחשבות, ולא ראינו בסיס להקלה נוספת.
- הערעור נדחה. פסק דינו של בית משפט השלום, על שני חלקיו, נותר אפוא על כנו.
ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ה, 30 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.
שי יניב, שופט, סגן הנשיא
יוסי טופף, שופט
דנה אמיר, שופטת